

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

21 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Elena Covalenco, Liliana Catan, Iurie Diaconu,

judecând în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Calendari Dumitru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 17 octombrie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Surdu Ion XXXXX, XXX XXXXX XXXX XXXX

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 10.04.2014 - 30.11.2015;

instanța de apel: 23.12.2015 - 17.10.2016;

instanța de recurs: 04.01.2017 - 21.03.2017.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Leova din 30 noiembrie 2015, Surdu Ion a fost achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru pronunțarea sentinței în cauză, instanța de fond a reținut că, prin actul de sesizare a instanței (rechizitoriul) s-a reținut că, Surdu Ion la 25 noiembrie 2013, aflându-se în gimnaziul din s. XXXXXX, r-nul XXXXXXXX, unde activează în calitate de profesor de geografie și fiind o persoană care acționează cu titlu oficial, având în ocrotire și instruire pe elevul clasei a VIII-a, XXXXX XXXXXXXXX, în timpul lecției de geografie, urmărind scopul intimidării victimei și cauzării intenționate a durerilor și a suferințelor fizice și psihice, fiind în stare să înțeleagă că, aceste acțiuni pot duce la deformarea personalității lui XXXXX XXXXXXXXX, în virtutea vârstei sale fragede, l-a înjosit și l-a maltratat aplicându-i lovituri peste cap cu un arătător din lemn, apoi l-a lovit cu capul de perete provocându-i vătămări corporale neînsemnate, astfel, cauzându-i intenționat lui XXXXX XXXXXXXXX dureri fizice și

suferințe psihice, care în sine reprezintă tratament inuman și degradant, aducându-i prin acțiunile sale ilegale un prejudiciu moral considerabil.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost calificate în limitele indicilor prevăzuți de art. 166¹ alin. (2) lit. a) Cod penal - „*Cauzarea intenționată a unei dureri și a suferinței fizice și psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant, de către o persoană care acționează cu titlu oficial săvârșite cu bună știință asupra unui minor*”.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul prin care a solicitat casarea sentinței contestate, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Surdu Ion să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, și în baza acestei Legi să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 8 ani.

Procurorul a criticat sentința privind greșita soluție de achitare a inculpatului Surdu Ion învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, deoarece instanța greșit a indicat faptul că, profesorul de geografie nu este persoană publică în sensul art. 123 Cod penal, deși Surdu Ion este angajatul unei instituții de învățământ și apare ca o persoană care acționează cu titlu oficial, dar nu ca persoană publică.

3.1. Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, a declarat apel reprezentantul legal al părții vătămate, Bolboceanu Vasile, prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care, Surdu Ion să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. a) Cod penal și admiterea acțiunii civile în sensul formulat.

În motivarea apelului declarat, reprezentantul legal al părții vătămate a indicat că, sentința este neîntemeiată și ilegală, fiind emisă cu interpretarea eronată a prevederilor legale, prin care încurajează aplicarea unui tratament inuman de către profesori în instituțiile școlare.

Mai mult, apelantul a menționat că, instanță de fond eronat a constatat că, inculpatul Surdu Ion nu este subiect al infracțiunii, or potrivit materialelor cauzei se atestă că, inculpatul Surdu Ion activează în gimnaziul din s. XXXXXX, r-nul XXXXX, în calitate de profesor de geografie, iar faptele imputate au avut loc în timpul orei de geografie condusă de inculpat.

Astfel, instituția de învățământ se subordonează Ministerului Educației care este o autoritate publică, fapt ce certifică că pedagogul este persoană care acționează cu titlu oficial.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 17 octombrie 2016, au fost admise apelurile declarate de către procuror și reprezentantul legal al părții vătămate, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, după cum urmează:

A fost încetat procesul penal în cauza privind învinuirea lui Surdu Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, pe motiv că fapta comisă constituie contravenție prevăzută de art. 313 Cod contravențional.

Surdu Ion a fost eliberat de răspundere contravențională, în legătură cu expirarea termenului de prescripției a tragerii la răspundere contravențională.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de reprezentantul legal al părții vătămate, Bolboceanu Vasile.

S-a dispus încasarea de la Surdu Ion în beneficiul lui XXXXX XXXXXXXX cheltuielile de asistență juridică în mărime de 6 000 lei, încasarea prejudiciului moral cauzat în urma comiterii contravenției în mărime de 5 000 lei și prejudiciul material în mărime de 263 lei 50 bani

4.1. În motivarea deciziei, instanța de apel a menționat că, argumentele invocate în cererile de apel, în raport cu materialele cauzei indică că, instanță de fond la examinarea cauzei a comis erori de drept, pronunțând soluția privind achitarea inculpatului de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, fără respectarea prevederilor legale.

În acest sens, instanța de apel a constatat că, potrivit rechizitoriului, inculpatul Surdu Ion se învinuiește de faptul că cu intenție a comis o faptă calificată în limitele indicilor calificativi prevăzuți de art. 166¹ alin. (2) lit. a) Cod penal - *Cauzarea intenționată a unei dureri și a suferinței fizice și psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant, de către o persoană care acționează cu titlu oficial săvârșite cu bună știință asupra unui minor.*

Analizând declarațiile martorilor depuse, atât la etapa urmăririi penale cât și în instanță de judecată, instanța de apel a menționat că, niciunul din ei nu au declarat că Surdu Ion a înjosit partea vătămată minoră, XXXXX XXXXXXXX, în fața colegilor de clasă, deoarece, așa cum se indică și în actul de învinuire, acțiunile inculpatului au avut loc din motiv că, partea vătămată expunea pretenții cu privire la nota mică primită și a intrat în conflict direct cu un alt coleg de clasă, acest fapt fiind confirmat

atât de către martorii audiați cât și de către partea vătămată și reprezentantul legal al acesteia.

Reieșind din considerentele menționate, instanța de apel a conchis că, atât în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești, nu au fost prezentate probe prin care să se confirme faptul că inculpatul i-a cauzat părții vătămate suferințe fizice, care reprezintă tratament inuman și degradant. Or, situația în care partea vătămată a fost certată de către inculpat pentru faptul că a dat dovadă de un comportament obraznic, totodată, cauzând-i conform concluziei raportului de examinare medico-legală nr. 19 „D” din 13 martie 2014, vătămare corporală neînsemnată, nu poate servi temei privind atragerea la răspunderea penală în baza art. 166¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, deoarece, răspunderea survine dacă tratamentul aplicat victimei a depășit un anumit „prag de gravitate”, adică nu o simplă brutalitate.

Mai mult, dacă persistă îndoieli privind suficiența de gravitate a tratamentului aplicat victimei, răspunderea nu poate fi aplicată în baza art. 166¹ alin. (2) lit. a) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că, potrivit practicii judiciare constante, în cazul infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) Cod penal, obiectul juridic special are un caracter multiplu. Obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la demnitatea persoanei. Obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la integritatea fizică sau psihică a persoanei, apărute împotriva tratamentului inuman ori degradant.

Victima infracțiunii specificată la art. 166¹ alin. (2) Cod penal, poate fi nu doar persoana care se află sub arest sau care execută o pedeapsă privativă de libertate. Această calitate o poate avea și persoana reținută, percheziționată, adusă forțat, supusă unor măsuri de siguranță, supusă tratamentului psihiatric, supusă acțiunilor mijloacelor speciale etc., adică orice persoană supusă unor măsuri de constrângere având la bază exercițiul autorității publice.

Subiectul infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) Cod penal, este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani. Mai mult, subiectul infracțiunii în cauză trebuie să aibă una din următoarele calități speciale: 1) *persoană publică*; 2) *persoană care, de facto exercită atribuțiile unei autorități publice*; 3) *oricare altă persoană care acționează cu titlu oficial*; 4) *oricare persoană care acționează cu consimțământul expres sau tacit al unei persoane care acționează cu titlu oficial*.

Astfel, instanța de apel a conchis că, nici victima infracțiunii imputate inculpatului, nici inculpatul Surdu Ion nu dețineau calitățile speciale, prevăzute de lege, necesare pentru încadrarea acțiunilor inculpatului în temeiul art. 166¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, iar gradul suferințelor cauzate în urma acțiunilor ilegale ale inculpatului nu permit încadrarea acestora potrivit normelor penale, astfel neconstituind o infracțiune, ci o contravenție.

Instanța de apel a constatat că, inculpatul Surdu Ion la 25 noiembrie 2013, aflându-se în gimnaziul din s. XXXXXX, r-nul XXXXXX, deținând funcția de profesor de geografie, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin Legea învățământului, având în ocrotire și instruire pe elevul clasei a VIII-a XXXXX XXXXXXXXX, în timpul petrecerii lecției de geografie, urmărind scopul cauzării intenționate a durerilor, acțiuni care contravin drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale minorului XXXXX XXXXXXXXX, la maltratat aplicându-i lovituri peste cap cu un arătător din lemn, apoi l-a lovit cu capul de perete provocându-i vătămări corporale neînsemnate.

Astfel, instanța de apel a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 313 Cod contravențional, adică, săvârșirea unei acțiuni care depășește în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și care contravine intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

În baza celor menționate, instanța de apel a constatat că, procesul penal în cauza privind învinuirea lui Surdu Ion în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 166¹ alin. (2) lit. a) Cod penal urmează a fi încetat, în baza art. 332 alin. (2) Cod de procedură penală, pe motiv că fapta comisă constituie contravenție prevăzută de art. 313 Cod contravențional, *excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, adică, săvârșirea unei acțiuni care depășește în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și care contravine intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.*

Totodată, instanța de apel a conchis că la caz este incident temeiul prevăzut de art. 30 Cod contravențional, adică, survenirea prescripției pentru tragerea la răspunderea contravențională, care stipulează că, termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale este de 12 luni, care curge de la data săvârșirii contravenției. Prescripția executării sancțiunii contravenționale este de un an.

Potrivit învinuirii incriminate inculpatului Surdu Ion, fapta pentru care a fost pus sub învinuire a fost comisă la 25 noiembrie 2013, astfel din momentul săvârșirii

contravenției a expirat termenul de tragere la răspundere contravențională indicat supra.

În consecință, se constată circumstanța prevăzută de art. 30 Cod contravențional, care condiționează tragerea la răspundere a contravenientului.

Cât privește acțiunea civilă înaintată de avocatul Șișianu Dinu în numele părții vătămate, XXXXX XXXXXXXXX, instanța de apel a constatat că, ultimul solicită admiterea acțiunii civile și încasarea de la Surdu Ion în folosul reprezentantului legal al părții vătămate minore, XXXXX XXXXXXXXX, cheltuielile pentru tratament în sumă de 868,50 lei, prejudiciul moral fiind estimat la suma de 100 000 lei (f.d. 46-49 vol. II).

Din materialele cauzei, instanța de apel a conchis că, partea vătămată și-a întemeiat acțiunea civilă privind încasarea prejudiciului material și moral pe raportul de expertiză medico-legală nr. 117 „D” din 12 decembrie 2013 și 19 „D” din 14 martie 2014, potrivit căruia părții vătămate XXXXX XXXXXXXXX, i-au fost cauzate leziuni corporale care se califică ca vătămare corporală neînsemnată (f.d. 51 253 vol. I). De asemenea au fost anexate probe care confirmă despre existența prejudiciului material în sumă de 263,50 lei (f.d. 57 vol. II) și anexat bonul de plată seria XL nr. 218855 din 08 noiembrie 2016 privind achitarea sumei de 6 000 lei, pentru asistența juridică în cauza penală sus enunțată (f.d. 97 vol. II)

Astfel, instanța de apel a indicat că, potrivit prevederilor art. 219 alin. (1) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată, la cererea persoanelor fizice, cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profesionale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

Potrivit art. 45 Cod contravențional, dacă prin contravenție a fost cauzat un prejudiciu, persoana prejudiciată este în drept să-și valorifice pretențiile civile în procedură civilă. Soluționând cauza contravențională, autoritatea competentă este în drept, la cererea victimei, să dispună repararea prejudiciului cauzat prin contravenție în cazul în care nu există divergențe asupra întinderii lui.

Potrivit art. 1398 alin. (1) Cod civil, este stipulat că, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral, cauzat prin acțiunea sau omisiune”.

Totodată, dispoziția art. 1422 alin. (1) Cod civil, prevede că, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri

prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc.

Potrivit art. 1423 alin. (1) Cod civil, mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăție este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Astfel, instanța de apel a indicat că, din normele de drept civil sus-menționate, rezultă că, în cauzele contravenționale ce afectează activitatea autorităților publice, poate fi cauzat și un prejudiciu moral care se compensează de cel vinovat, prin echivalent bănesc.

Mai mult, instanța de apel a reținut că, pe parcursul examinării cauzei a fost determinat caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice cauzate părții vătămate XXXXX XXXXXXXXX, caracterul și circumstanțele în care i-au fost cauzate aceste suferințe, respectiv adjudecarea în beneficiul acestuia a sumei bănești de 5 000 lei este pe măsură să-i aducă acestuia compensare și satisfacție echitabilă.

Instanța de apel a conchis că, prin săvârșirea contravenției în privința părții vătămate, acestuia i-au fost cauzate suferințe psihice, însă totuși consideră că, suma de 100 000 lei solicitată de către reprezentantul părții vătămate în acțiunea civilă cu titlu de prejudiciu moral este una exagerat de mare, iar suma de 5 000 lei acordată cu titlu de prejudiciu moral va fi în măsură să aducă o satisfacție echitabilă părții vătămate pentru suferințele psihice suportate.

Mai mult ca atât, recunoașterea dreptului încălcat de către Surdu Ion pentru comiterea faptelor prejudiciabile constituie în sine o satisfacție.

Cât privește prejudiciul material și a cheltuielilor de judecată, de către partea vătămată au fost prezentate suficiente probe, pentru a fi admisă acțiunea civilă și de a decide asupra încasării de la Surdu Ion în beneficiul lui XXXXX XXXXXXXXX cheltuielile de asistență juridică în mărime de 6 000 lei și a prejudiciului material în mărime de 263 lei și 50 bani.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei contestate cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului declarat, recurentul indică că, decizia instanței de apel este eronată și neîntemeiată fiind bazată pe presupuneri.

În acest context, recurentul menționează că acțiunile inculpatului incorect au fost recalificate în contravenție, deoarece toate probele administrate în respectiva cauză penală demonstrează vina inculpatului în comiterea infracțiunii art. 166¹ alin. (2) Cod penal.

Mai mult, recurentul susține că, instanța de apel eronat a interpretat legea indicând că, *nici inculpatul și nici victima nu dețineau calitățile speciale necesare pentru încadrarea acțiunilor inculpatului art. 166¹ alin. (2) Cod penal*, deoarece din materialele cauzei raportându-le la normele legale, reiese că în cazul respectiv au fost întrunite elementele infracțiunii imputate.

5.1. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, inculpatul Surdu Ion a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către procuror, solicitând respingerea acestuia.

6. Verificând argumentele invocate în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia că, recursul declarat de către procuror urmează a fi admis din următoarele considerente:

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună menținerea hotărârii primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit, concluzionează că la argumentarea soluției, instanța de apel a apreciat unilateral probele administrate la dosar, acordând o valoare primară probelor care, în opinia instanței, demonstrează vinovăția inculpatului Surdu Ion, în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 313 Cod Contravențional, recalificând fapta stabilită și reținută în sarcina inculpatului și încetând procesul penal în legătură cu expirarea termenului de prescripției al tragerii la răspundere contravențională.

Astfel, Colegiul penal lărgit, reiterează că, este neclară poziția instanței de apel care recalifică fapta reținută în sarcina inculpatului în art. 313 Cod contravențional, care prevede săvârșirea unei acțiuni ce depășește în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și care contravine intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, or în cazul dat ca și în cazul art. 166¹ Cod penal, lipsește subiectul care necesită o calitate specială.

Colegiul penal menționează că, instanța de apel corect a concluzionat că nici victima infracțiunii imputate inculpatului, nici inculpatul nu dețineau calități speciale prevăzute de lege, necesare pentru încadrarea acțiunilor inculpatului în temeiul art. 166¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, și totuși reîncadrează acțiunile ultimului fără a identifica dacă acestea corespund semnelor contravenției prevăzute de art. 313 Cod contravențional.

În acest context, Colegiul penal remarcă că, instanța de apel la reîncadrarea acțiunilor inculpatului urma să ia în calcul faptul că gimnaziul este o instituție publică și nu o autoritate publică așa cum prevede capitolul XVI al Codului contravențional „*Contravenții ce afectează activitatea autorităților publice*”, capitol care include contravenția de exces de putere sau depășire a atribuțiilor de serviciu.

Mai mult, Colegiul penal lărgit menționează că, instanța de apel în mod eronat și nemotivat a ajuns la concluzia de a-l recunoaște pe inculpatul Surdu Ion vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 313 Cod contravențional, fără a motiva decizia luată, menționând doar faptul că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, și anume calitatea specială a subiectului și a victimei. În rest instanța de apel face referire doar la acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată.

Ca urmare, probele acumulate în respectiva cauză nu au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile făcute de instanța de apel sunt formale, premature, care nu rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

Instanța de recurs consideră că, persoanele care execută atribuții pur profesionale (*de exemplu, medicii, cadrele didactice, casierii etc.*) nu sunt persoane publice, întrucât îndeplinirea acestor atribuții nu sunt producătoare de efecte juridice (*adică, nu poate da naștere, modifica sau stinge raporturi juridice*). Executând obligațiunile de natură profesională, astfel de persoane nu au cum să apară în postura de persoană publică sau să acționeze cu titlul oficial.

Colegiul penal ține să remarce că deși legislația națională nu definește noțiunea de persoană care acționează cu titlul oficial, totuși prin persoană care acționează cu

titlul oficial trebuie de înțeles persoana care deși nu este o persoană publică și nu este nici o persoană cu funcție de răspundere, nici persoană cu funcție de demnitate publică, însă acționează cu titlul oficial, cum ar fi o persoană publică străină (în sensul prevederii de la alin. (1) art. 123¹ Cod penal) sau un funcționar internațional (în sensul prevederii de la alin. (2) art. 123¹ Cod penal).

Astfel, Colegiul penal lărgit concluzionează că instanța de fond corect a stabilit că, inculpatul Surdu Ion care activa în calitate de profesor nu deține calitatea specială a subiectului infracțiunii prevăzute de art. 166¹ Cod penal.

Mai mult, instanța de fond corect a menționat că, nici în Legea „cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public” nr. 158 din 04.07.2008 și nici în „Clasificatorul unic al funcțiilor publice”, aprobat prin Legea nr. 155 din 21.07.2011, funcția de profesor nu este încadrată.

Cât privește, celelalte argumente invocate de către recurent, Colegiul penal lărgit statuează că, acestea au făcut obiect de discuție atât în cadrul cercetării judecătorești din prima instanță cât și în instanța de apel, fiindu-le dat un răspuns argumentat, pe care instanța de recurs și-l însușește pe deplin.

Astfel, în urma celor relatate supra Colegiul penal lărgit consideră că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, astfel corect ajungând la concluzia privind achitarea inculpatului de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii incriminate, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Colegiul penal lărgit menționează că, instanța de apel la judecarea apelului a comis erori de drept, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, deoarece hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția adoptată și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Totodată, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că, procurorul pe lângă faptul că asigură acuzarea de stat acesta are ca atribuție aflarea adevărului, mai mult, conform Constituției Republicii Moldova dar și a Legii cu privire la Procuratură, procurorul este obligat, prin întreaga sa activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, egalitatea lor în fața legii, să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu pentru toți participanții la procedurile judiciare indiferent de calitatea acestora.

În consecință, conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul și stabilind prezența temeiurilor prevăzute de

art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, urmează să caseze hotărârea instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

7. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Calendari Dumitru, casează decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 17 octombrie 2016, cu menținerea sentinței Judecătoriei Leova din 30 noiembrie 2015, prin care:

Surdu Ion XXXXX a fost achitat de învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la **11 aprilie 2017**.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Ion Guzun

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu